

พระราชบัญญัติ-

กำหนดและขยายเขตศาลจังหวัดบางเสา

พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปวีติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เนื่องจากการยุบและรวมการปกครองบางจังหวัด จึงสมควรกำหนดและขยายเขตศาลจังหวัดบางศาล

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดและขยายเขตศาลจังหวัดบางศาล พุทธศักราช 2485"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2486 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ศาลจังหวัดสมุทรปราการมีเขตตลอดท้องที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อและอำเภอพระประแดง ในจังหวัดพระนคร

มาตรา 4 ให้ขยายเขตศาลจังหวัดชลบุรีตลอดถึงท้องที่กิ่งอำเภอเกาะสีชัง ซึ่งรวมเข้าไว้ในการปกครองของจังหวัดชลบุรีนั้นด้วย

มาตรา 5 ให้ศาลจังหวัดนครนายกมีเขตตลอดท้องที่อำเภอเมืองนครนายก อำเภอปากพลี และอำเภอองครักษ์ ในจังหวัดปราจีนบุรี และอำเภอบ้านนา ในจังหวัดสระบุรี

10 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๕๗

มาตรา 6 ให้ศาลจังหวัดสมุทรสาครมีเขตตลอดท้องที่
อำเภอเมืองสมุทรสาคร อำเภอกะทู้มaben และอำเภอบ้าน
แพ้ว ในจังหวัดธนบุรี

มาตรา 7 ให้ศาลจังหวัดนนทบุรีมีเขตตลอดท้องที่
อำเภอเมืองนนทบุรี และอำเภอปากเกร็ด ในจังหวัดพระนคร
อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ และอำเภอบางบัวทอง ใน
จังหวัดธนบุรี

มาตรา 8 บัญชีคดีที่ยังค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดซึ่งได้
กำหนดเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คงพิจารณาและพิพากษา
ในศาลนั้นต่อไป

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี